

- (d) v zvezni deželi Nordrhein – Westphalen
zaposlenih z manj kot 2/5 rednega tedenskega delovnega časa,
- (e) v zvezni deželi Spodnja Saška (Niedersachsen)
zaposlenih s krajšim delovnim časom, ki so znotraj enega leta v obdobju do dveh mesecev zaposleni manj kot 15 ur na teden.
- 2) Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Izključitev pasivne volilne pravice za volitve v telesa zastopnikov delojemalcev federacije, kakor tudi skoraj vseh zveznih dežel za zaposlene v javnem sektorju s krajšim delovnim časom, z rednim delovnim časom manj kot 18 ur (obseg delovnega časa je v nekaterih zveznih deželah nekoliko nižji) predstavlja posredno diskriminacijo žensk, ker te predstavljajo veliko večino zaposlenih s krajšim delovnim časom. Gre torej za kršitev Direktive 76/207/EGS. Poleg tega taka ureditev tudi ni združljiva z direktivo 97/81/ES, po kateri se zaposlenih s krajšim delovnim časom ne sme obravnavati manj ugodno, kot zaposlenih s polnim delovnim časom, razen če je različno obravnavanje utemeljeno iz stvarnih razlogov.

Stvarni razlogi za izključitev pasivne volilne pravice naj ne bi obstajali. Omejena prisotnost zadevnega osebja na delovnem mestu se lahko izravna s bolj fleksibilnim oblikovanjem delovnega časa in modernimi sredstvi sporočanja. *Betriebsverfassungsgesetz* (nemški zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju), ki se uporablja za volitve delavskih direktorjev v privatnem gospodarstvu, ne vsebuje take omejitve. Delavski direktorji pa imajo enako vlogo kot telesa zastopnikov delojemalcev v javnem sektorju. Zastopanje izključene skupine v telesih zastopnikov delojemalcev je potrebno zaradi njenih specifičnih interesov, ki bi se drugače ne upoštevali.

Tožba Združenega kraljestva proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije, vložena dne 24. maja 2004

(Zadeva C-217/04)

(2004/C 201/15)

Združeno kraljestvo, ki ga zastopa Marc Bethell, zastopnik, in Lord Goldsmith QC, Her Majesty's Attorney General, Nicholas Paines QC in Tim Ward, z naslovom za vročanje v Luksem-

burgu, je dne 24. maja 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično Uredbo (ES) št. 460/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij (!);
- Evropskemu parlamentu in Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Izpodbijana uredba (Uredba (ES) št. 460/2004, v nadaljevanju: „Uredba EAVOI“) ustanavlja Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (v nadaljevanju: Agencija), katere naloge so zagotavljanje smernic, svetovanje ter pomoč Komisiji, državam članicam in poslovnemu sektorju glede varnosti omrežij in informacij v okviru Uredbe EAVOI. Združeno kraljestvo podpira ustanovitev Agencije, a navaja da za to člen 95 ES ni ustrezna pravna podlaga za njeno ustanovitev. Uredba EAVOI se v celoti nanaša na ustanovitev Agencije kot organa Skupnosti; določa njene cilje in naloge ter vsebuje določbe o njenem upravljanju in organizaciji ter programu dela; poleg tega vsebuje določbe o proračunu Agencije, pravnem položaju, posebnih pravicah in imunitetah ter delovnih jezikih. Določbe Uredbe EAVOI učinkujejo v celoti na ravni institucionalnega prava Skupnosti.

Združeno kraljestvo meni, da je zakonodajno pooblastilo iz člena 95 ES, pooblastilo za harmoniziranje nacionalnih zakonodaj in ni pooblastilo za ustanavljanje organov Skupnosti ali prenesti naloge na take organe. Te zadeve se nahajajo izven področja nacionalnega prava in zakonodaja Skupnosti, s katero je ustanovljen tak organ ali prenese nanj naloge, ne more harmonizirati nacionalnega prava v smislu člena 95.

Nobena od določb Uredbe EAVOI ne usklajuje, niti posredno, katerekoli določbe nacionalnega prava. Ravno nasprotno, Agenciji je izrecno prepovedano vmešavati se v pristojnosti nacionalnih teles, za cilje in naloge Agencije pa je v členu 1(3) določeno, da ne posegajo v pristojnosti držav članic.

Določbe Uredbe EAVOI zato ne spadajo v okvir pooblastila za harmonizacijo zakonodaje, danega Parlamentu in Svetu s členom 95 in edina ustrezna pravna podlaga za tak ukrep bi lahko bil člen 308 ES.

(!) UL L 77, 13.3.2004, str. 1.